

Opinia Komitetu Regionów „Pakiet mleczny”

(2011/C 192/07)

KOMITET REGIONÓW

- Poddaje pod rozagę fakt, że produkcja mleka ma w Unii Europejskiej ogromne znaczenie. W wielu państwach członkowskich i regionach stanowi ona ważny filar gospodarki regionu i generuje znaczną wartość dodaną w rolnictwie. Branża produkcji mleka wypełnia ważne zadania w dziedzinie ekologii, trwale kształtuje krajobraz kulturowy i jest ważnym pracodawcą w regionach wiejskich.
- Jest zdania, że reformy muszą uwzględniać różnice regionalne i strukturalne w hodowli bydła mlecznego i w mleczarstwie. W wielu regionach mleko produkuje się przeważnie w małych i średnich gospodarstwach rodzinnych, podczas gdy w innych produkcja mleka zdominowana jest przez wielkie przedsiębiorstwa rolne. Dlatego reformy w sektorze mleczarskim nie mogą zagrozić tym strukturom, a zwłaszcza tym z nich, które przyczyniają się do trwałego wzrostu.
- Popiera inicjatywę Komisji Europejskiej, by wprowadzić określone jednolite uregulowania dla organizacji producentów mleka w UE, aby we wszystkich regionach istniała możliwość tworzenia – także transgranicznie – zrzeszeń tych producentów.
- Uważa zatem za stosowne, by państwa członkowskie nadal miały możliwość uznawania organizacji producentów i ich zrzeszeń w sektorze mleczarskim, zgodnie z prawem krajowym oraz z określonymi wymogami prawa unijnego.
- Przyjmuje z zadowoleniem propozycję Komisji, by zezwolić na działanie organizacji międzybranżowych w sektorze mleka i przetworów mlecznych, w celu zapewnienia istotnych bodźców dla badań i rozwoju, promowania produkcji ekologicznej i wspierania sprzedaży.
- Stwierdza, że niezawodna i sprawna „siatka bezpieczeństwa”, zdolna szybko i skutecznie reagować na wyjątkowe zmiany rynkowe i cenowe, jest konieczna, by produkcja mleczna w UE mogła rozwijać się przyszłościowo.

Sprawozdawca	Emilia MÜLLER (DE/PPE), minister ds. federalnych i europejskich kraju związkowego Bawaria
Dokumenty źródłowe	Sprawozdanie Komisji Europejskiej dla Parlamentu Europejskiego i Rady: Rozwój sytuacji na rynku i wynikające z niej warunki sprawnego wycofania systemu kwot mlecznych COM(2010) 727 wersja ostateczna Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do stosunków umownych w sektorze mleka i przetworów mlecznych COM(2010) 728 wersja ostateczna

I. ZALECENIA POLITYCZNE

KOMITET REGIONÓW

Rozwój sytuacji politycznej w sektorze mlecznym i znaczenie regionalne tego sektora

1. Wskazuje na fakt, że w sektorze mleczarskim zachodzi obecnie proces liberalizacji, który jest jednym z najintensywniejszych w UE. Obniżenie poziomu wsparcia wewnętrznego, uniezależnienie płatności bezpośrednich i premii mlecznej od produkcji, stopniowe ograniczanie ochrony zewnętrznej oraz planowane wycofanie systemu kwot mlecznych w 2015 r. to wielkie wyzwania dla producentów mleka i dla mleczarni.

2. Spodziewa się, że skutek liberalizacji rynku mleka wzrośnie zmienność cen, a tym samym niepewność producentów mleka co do planowania decyzji dotyczących działalności gospodarczej.

3. Zwraca uwagę na konieczność zahamowania spekulacji na światowych rynkach produktów rolnych i podkreśla rolę, jaką powinna w tym względzie odgrywać polityka Unii Europejskiej w dziedzinie handlu zagranicznego. Przypomina, że nowa WPR powinna opierać się na zasadzie niezależności żywnościowej i że zagadnienie otwarcia rynku europejskiego na import tańszych produktów powinno być powiązane z dyskusjami nad propozycjami w sprawie regulacji rynku europejskiego.

4. Zakłada jednak, że z kolei otwarcie rynków i uwolnienie wielkości produkcji pozwolą na lepsze uwzględnianie sygnałów ze strony rynku oraz na wykorzystanie istniejących możliwości popytu.

5. Poddaje pod rozważenie fakt, że produkcja mleka ma w Unii Europejskiej ogromne znaczenie. W wielu państwach członkowskich i regionach stanowi ona ważny filar gospodarki regionu i generuje znaczną wartość dodaną w rolnictwie. Branża produkcji mleka wypełnia ważne zadania w dziedzinie ekologii, trwale kształtuje krajobraz kulturowy i jest ważnym pracodawcą w regionach wiejskich.

6. Podkreśla, że liberalizacja rynku mleka nie może naruszać bezpieczeństwa żywnościowego na rynku wewnętrznym ani

prowadzić do nieuzasadnionych zmian w preferencjach konsumentów. Nie może również prowadzić do nowych zniekształceń na rynku produkcji i konsumpcji w państwach członkowskich i między nimi, między Północą a Południem, Wschodem a Zachodem, jak też w odniesieniu do państw trzecich.

7. Jest zdania, że reformy muszą uwzględniać różnice regionalne i strukturalne w hodowli bydła mlecznego i w mleczarstwie. W wielu regionach mleko produkuje się przeważnie w małych i średnich gospodarstwach rodzinnych, podczas gdy w innych produkcja mleka zdominowana jest przez wielkie przedsiębiorstwa rolne. Dlatego reformy w sektorze mleczarskim nie mogą zagrozić tym strukturom, a zwłaszcza tym z nich, które przyczyniają się do trwałego wzrostu.

8. Uważa, że należy także należycie uwzględnić zróżnicowaną strukturę mleczarni. Dzięki temu, że wytwarzają one szeroki asortyment specjalności regionalnych, aż po produkty innowacyjne i produkowane z myślą o sprzedaży, mają duże znaczenie dla zaopatrzenia Unii Europejskiej w wysokiej jakości, bezpieczne i zdrowe artykuły mleczne.

9. Oczekuje, że skutkiem stopniowego wycofania systemu kwot mlecznych będzie nasilone przenoszenie produkcji mleka w korzystniejsze lokalizacje, przez co regiony, których będzie to dotyczyło, staną przed dużymi wyzwaniami.

10. Wskazuje na fakt, że produkcja i przetwórstwo mleka, w szczególności, charakteryzują się wysokimi kosztami inwestycyjnymi oraz pracochłonnymi procesami wytwórczymi i przetwórczymi, dlatego też cykle produkcyjne w tych branżach są długie i potrzebna jest pewność do ich planowania.

11. Poddaje pod rozważenie fakt, że producenci mleka w większym już stopniu zwracają uwagę na sygnały z rynku i dostosowują do nich swoje przedsiębiorstwa, nadal jednak konieczne są duże wysiłki, by mogli oni utrzymać się na zliberalizowanym rynku mleka.

12. Ze względu na korzyści odżywcze zachęca UE oraz władze w państwach członkowskich do aktywnego promowania europejskiego programu dopłat do spożycia mleka w szkołach, tak by zachęcić dzieci do zdrowych nawyków żywieniowych.

Wyzwania w warunkach zliberalizowanego rynku mleka

13. Oczekuje, że wszystkie te reformy przyczynią się do racjonalizacji rynku i określą przejrzyste środowisko działalności, kierowane zasadami wspólnie przyjętymi przez podmioty funkcjonujące na równych zasadach.

14. Jest zdania, że rosnąca zmienność cen to jedno z największych wyzwań dla produkcji mleka w regionach. Ze względu na to, że produkcja mleka ma charakter ciągły, a cykle produkcyjne są długie, dla producentów kluczowe znaczenie ma zapewnienie płynności finansowej i przewyżnianie kryzysów na rynku.

15. Uważa w związku z tym, że istotnym elementem reform w sektorze mleczarskim są środki służące ograniczeniu ryzyka dochodowego i możliwości takiego ograniczenia. Mechanizmy zarządzania ryzykiem na poziomie branży, regionu i UE powinny być w stanie zagwarantować producentom mleka wystarczającą pewność planowania. W sektorze przetwórstwa równie ważne jak możliwość wyrównywania ryzyka poszczególnych branż lub spółdzielni producentów mogą być przy tym mechanizmy zabezpieczania cen.

16. Wskazuje na fakt, że innowacje i badania naukowe są kluczowymi czynnikami pomyślnych i trwałych zmian tej branży, lecz również zwraca w tym kontekście uwagę na potrzebę rzetelnego informowania konsumentów.

17. Jest przekonany, że otwarcie rynków i uwolnienie produkcji mogą stać się okazją do eksportu zarówno produktów dostosowanych do potrzeb rynków w krajach trzecich, jak i specjalności regionalnych czy produktów wysokiej jakości.

18. Spodziewa się, że aby wykorzystać te możliwości, konieczne będą znaczne wysiłki, w związku z czym trzeba będzie w większym stopniu wspierać małe i średnie przedsiębiorstwa, które są charakterystyczne dla regionalnej produkcji mlecznej w UE, oraz sektor mleczny w tych staraniach, jak i w tworzeniu regionalnych łańcuchów wartości.

19. Zwraca uwagę, że liberalizacja rynku mleka i stymulowanie eksportu mogą doprowadzić do niekontrolowanych wydarzeń oraz zmian obecnej równowagi rynkowej. Wzywa więc Komisję Europejską do zbadania konsekwencji otwarcia rynków i liberalizacji rynku mleka dla łańcuchów produkcji i dostaw oraz związanych z tym ewentualnych zmian dla wrażliwej konsumpcji na rynku wewnętrznym.

Rozwój sytuacji na rynku

20. Przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Komisji na temat rynku mleka, które unaocznia silny wpływ światowych tendencji rynkowych na europejski sektor mleczarski oraz

pokazuje, jak ważne były podjęte środki rynkowe (interwencje, prywatne przechowywanie i refundacje eksportowe) dla ustabilizowania w 2009 r. ceny mleka na niskim poziomie.

21. Zauważa, że wyjątkowo wysokie ceny mleka w 2007 r. spowodowane były zwłaszcza niską podażą na całym świecie oraz dość wysokim popytem.

22. Wskazuje na fakt, że na kryzys na rynku mleka w roku 2009, w trakcie którego ceny w Europie osiągnęły najniższy poziom w historii, miały wpływ słaby popyt w eksporcie, wywołany m.in. światowym kryzysem gospodarczym, oraz nadmierna podaż mleka. Jednocześnie z zadowoleniem przyjąłby zbadanie przez Komisję Europejską czynników wpływających na cenę detaliczną mleka.

23. Podkreśla, że kryzys na rynku mleka dotknął poszczególne regiony w różnym stopniu, jednocześnie jednak w całej Europie zagroził istnieniu zwłaszcza tych zakładów produkcji mleka, które poczyniły inwestycje.

24. Podziela zdanie Komisji, że dostawy mleka w UE nadal będą rosły, przy czym w przetwórstwie będzie coraz bardziej dominowała produkcja sera i świeżych produktów mlecznych, na co będzie zbyt zarówno w Unii Europejskiej, jak w eksporcie.

25. Zauważa, że w niektórych państwach członkowskich krajowe kwoty mleczne, przy stosunkowo dobrych dochodach ze sprzedaży mleka, nie mają już charakteru wiążącego, a w tych regionach w zwiększonym stopniu reaguje się na pozytywne sygnały z rynku.

26. Podziela ocenę Komisji, że światowe rynki produktów mają duży wpływ na ceny i rozwój rynku w UE oraz że właśnie w przypadku tych segmentów produktów, które są zorientowane na eksport, duże znaczenie dla stabilności rynku ma zdolność rynku UE do wchłonięcia zapasów interwencyjnych. Oczekuje niemniej propozycji Komisji dotyczących także nowych środków, które byłyby korzystne dla wszystkich regionów Unii.

27. Przypomina, że w czasie kryzysu na rynku mleka skupiono interwencyjnie 4,5 % produkcji masła i 27,4 % produkcji odtuszczonego mleka w proszku, a przy pomocy subsydiów eksportowych sprzedano między innymi ok. 262 mln kg sera, ok. 559 mln kg mleka pełnego w proszku i prawie 133 mln kg masła.

Wzmocnienie pozycji rynkowej producentów mleka oraz kwestie związane z konkurencyjnością

28. Przyjmuje z zadowoleniem zalecenia Grupy Ekspertów Wysokiego Szczebla ds. Mleka w związku ze średnio- i długoterminową analizą wyzwań dotyczących sektora mleka oraz obszerny przegląd organizacji i struktury łańcucha wartości w krajach UE.

29. Potwierdza wyniki prac Grupy Ekspertów Wysokiego Szczebla ds. Mleka w odniesieniu do zróżnicowania i regionalnej specyfiki organizacji producentów mleka oraz struktur w przetwórstwie mlecznym.

30. Wskazuje na fakt, że ponad połowa produkcji mleka w Europie wprowadzana jest do obrotu za pośrednictwem spółdzielni przetwórczych.

31. Stwierdza, że w wielu regionach UE przedsiębiorstwa prywatne i spółdzielnie mleczarskie wspierają regionalną produkcję mleka, wchodzą na przyszłościowe rynki i opracowują udane, zorientowane na rynek i innowacyjne produkty.

32. Popiera pogląd Grupy Ekspertów Wysokiego Szczebla ds. Mleka, że w toku postępującej liberalizacji rynku należy zbadać i wzmocnić pozycję konkurencyjną producentów mleka.

33. Poddaje przy tym pod rozwagę fakt, że w strukturze organizacyjnej producentów mleka występują duże różnice regionalne. O ile w niektórych regionach na rynku dominują duże przedsiębiorstwa, o tyle w innych średnie przedsiębiorstwa prywatne i spółdzielnie mleczarskie wzajemnie się uzupełniają. W niektórych regionach jednak proces usprawniania struktury organizacyjnej po stronie dostawców pozostaje w tyle za innymi.

34. Ocenia, że propozycja Komisji Europejskiej, by promować zastosowanie umów na dostawę mleka, to realistyczna możliwość zagwarantowania producentom mleka większej pewności planowania dostaw i większej jasności.

35. Zwraca uwagę na fakt, że zobowiązanie do zawierania umów na dostawę mleka nie może prowadzić do zakłóceń na rynku wewnętrznym czy też w transgranicznym obrocie mlekiem.

36. Wzywa w związku z tym Komisję do zwracania bacznej uwagi na to, by umowy te były negocjowane zupełnie swobodnie, przy zachowaniu unijnych zasad konkurencji.

37. Podkreśla korzyści, jakie niosą uznane organizacje producentów mleka dla producentów, a także dla przetwórców, zwłaszcza jeśli chodzi o zrzeszanie się w celu wspólnej sprzedaży mleka i wspólnego negocjowania umów na jego dostawę.

38. Dostrzega brak równowagi w łańcuchu wartości, w szczególności tam, gdzie producenci mleka nie mają możliwości organizowania się we wspólnoty, by sprzedawać swój wyrób.

39. Podkreśla konieczność wzmocnienia strony dostawców w łańcuchu wartości, przede wszystkim w kontekście rynku,

który swobodnie, bez państwowych regulacji, kształtuje ceny mleka.

40. Popiera inicjatywę Komisji Europejskiej, by wprowadzić określone jednolite uregulowania dla organizacji producentów mleka w UE, aby we wszystkich regionach istniała możliwość tworzenia – także transgranicznie – zrzeszeń tych producentów.

41. Wskazuje na fakt, że w niektórych państwach członkowskich i regionach istnieją już długoletnie doświadczenia grup producentów mleka, które wspólnie wprowadzają do obrotu swoje dostawy.

42. Przyjmuje z zadowoleniem organizację producentów sektora mleczarskiego na szczeblu UE. Organizacja taka musi jednak uwzględnić specyfikę regionalną.

43. Uważa zatem za stosowne, by państwa członkowskie nadal miały możliwość uznawania organizacji producentów i ich zrzeszeń w sektorze mleczarskim, zgodnie z prawem krajowym oraz z określonymi wymogami prawa unijnego.

44. Uznaje, że potrzebne są jednolite uregulowania na szczeblu UE dla ponadnarodowych organizacji producentów i ich zrzeszeń.

45. Opowiada się ponadto za tym, by nowe przepisy dotyczące negocjacji umownych organizacji producentów i ich zrzeszeń były wprowadzane zgodnie z ujednoliconym systemem.

46. Uważa za konieczne, by przepisy dotyczące zrzeszeń organizacji producentów nie były przyjmowane w drodze aktów delegowanych, ponieważ dotyczą one istotnych dziedzin wspólnej organizacji rynków.

47. Wzywa Komisję, by nie narażała na szwank już istniejących organizacji producentów mleka i dokładnie zbadała, jakie przepisy i warunki uznawania takich organizacji służą założonym celom, tak aby organizacje te mogły z powodzeniem sprzedawać mleko, z uwzględnieniem specyfiki sektora oraz regionalnych różnic strukturalnych.

48. Uważa, że w stosownych przypadkach wskazane są przepisy przejściowe dotyczące już uznanych organizacji producentów mleka.

49. Uważa za właściwe, by nie stosować limitów dla zrzeszeń mleczarskich wobec organizacji producentów, które przetwarzają mleko i są zintegrowane pionowo.

50. Domaga się, by istniała możliwość kontroli limitów dla zrzeszeń mleczarskich, co miałoby na celu zapewnienie, że konkurencja na rynku mleka nie będzie ograniczana lub eliminowana.

51. Przyjmuje w tym kontekście z dużym zadowoleniem możliwość obniżenia limitu krajowego do stosownego poziomu, tak aby zagwarantować regionalną i krajową konkurencję w odniesieniu do mleka. Ochrona istniejących małych i średnich zakładów mleczarskich przed ograniczeniami konkurencji ma duże znaczenie dla ich istnienia, a tym samym także dla zapewnienia prosperującej regionalnej produkcji mlecznej.

52. Przyjmuje z zadowoleniem propozycję Komisji, by zezwolić na działanie organizacji międzybranżowych w sektorze mleka i przetworów mlecznych, w celu zapewnienia istotnych bodźców dla badań i rozwoju, promowania produkcji ekologicznej i wspierania sprzedaży.

53. Dąży do zdrowej konkurencji, dzięki której wszystkim podmiotom działającym na rynku przypadnie stosowna część wartości dodanej.

54. Wzywa Komisję, by przewidziała regularny przegląd przepisów dotyczących organizacji producentów i organizacji międzybranżowych, tak aby podmioty uczestniczące w łańcuchu wartości w sektorze mleka otrzymały rzetelną podstawę do zrzeszania się i do orientacji rynkowej w dłuższej perspektywie.

55. Uznaje fakt, że Komisja powinna otrzymywać rzetelne i aktualne informacje o rynku, wyraża jednak obawy co do zastosowania i celowości tych informacji, jako że mogłyby one wpłynąć na rynek, który jest zmienny i podatny na spekulację.

Środki rynkowe

56. Stwierdza, że niezawodna i sprawna „siatka bezpieczeństwa”, zdolna szybko i skutecznie reagować na wyjątkowe zmiany rynkowe i cenowe, jest konieczna, by produkcja mleczna w UE mogła rozwijać się przyszłościowo.

57. Postuluje zatem, aby nie określać już czasu trwania okresów skupu interwencyjnego, tak by można było szybko i skutecznie reagować na kryzysy.

58. Domaga się, by na wypadek kryzysu przywrócić wsparcie dla prywatnego przechowywania sera w UE, tak by można było zapewnić adekwatną „siatkę bezpieczeństwa” także w kontekście rosnącej orientacji na produkcję sera.

59. Podkreśla duże znaczenie działań na rzecz ustabilizowania rynku mleka i wzywa Komisję, by na wypadek kryzysu utrzymała opcję subsydiów eksportowych, opatrzonych surowo określonymi warunkami.

60. Wyraża wątpliwość co do skuteczności zmniejszenia produkcji mleka o 1–2 % w zamian za rekompensatę.

61. Żywi obawy co do formy i wykonalności dobrowolnego zmniejszenia produkcji w zamian za rekompensatę, gdyż środek taki sprzyja spekulacji i kryje w sobie ogromne możliwości nadużyć. Nie służy on także dostosowywaniu produkcji do rozwoju sytuacji na rynku, które producenci podejmują z własnej inicjatywy.

II. ZALECANE POPRAWKI

Poprawka 1

Motyw (6)

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
Istnieją problemy związane z transmisją cen wzdłuż łańcucha, w szczególności w odniesieniu do cen skupu od producentów. Wręcz przeciwnie, w 2009 r. niższy popyt nie wpłynął na dostawy mleka. Co więcej w niektórych państwach członkowskich będących dużymi producentami rolnicy w odpowiedzi na niższe ceny wyprodukowali więcej niż w poprzednim roku. Wartość dodana w łańcuchu uległa dużej koncentracji w sektorach niższego szczebla, głównie w zakładach mleczarskich.	Istnieją problemy związane z transmisją cen wzdłuż łańcucha, w szczególności w odniesieniu do cen skupu od producentów. Wręcz przeciwnie, w 2009 r. niższy popyt <u>nie w pewnym sensie tylko w niewielkim stopniu</u> wpłynął na dostawy mleka. Co więcej w niektórych państwach członkowskich będących dużymi producentami rolnicy w odpowiedzi na niższe ceny wyprodukowali więcej niż w poprzednim roku. Wartość dodana w łańcuchu uległa dużej koncentracji w sektorach niższego szczebla, <u>głównie w zakładach mleczarskich</u> .

Uzasadnienie

Reakcje producentów mleka na kryzys na rynku mleczarskim były różne w różnych państwach członkowskich. Ogólnie, zgodnie ze sprawozdaniem Komisji, w roku 2009 stwierdzono spadek dostaw mleka o 0,6 % w porównaniu z rokiem 2008.

Jeśli chodzi o udział w wartości dodanej, odbiorcy (handel) z reguły znajdują się w korzystniejszej sytuacji niż dostawcy (producenci i przetwórcy).

Poprawka 2

Artykuł 122

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>w art. 122 lit. a) akapit pierwszy po ppkt (iii) dodaje się podpunkt w brzmieniu:</p> <p>„(iiia) sektor mleka i przetworów mlecznych;”;</p>	<p>w art. 122 lit. a) ~~akapit pierwszy po ppkt (iii)~~ dodaje się ~~podpunkt~~ <u>nowy akapit piąty</u> w brzmieniu:</p> <p>„(iiia) ~~sektor mleka i przetworów mlecznych;~~</p> <p><u>„Państwa członkowskie uznają organizacje producentów w sektorze mleka i przetworów mlecznych pod tymi samymi warunkami, jakie wymieniono w akapicie pierwszym lit. b) i c).</u></p> <p><u>Państwa członkowskie określają wszystkie pozostałe warunki uznawania.</u></p> <p><u>W stosownych przypadkach Komisja przyjmuje przepisy wykonawcze dotyczące międzynarodowych organizacji producentów w tym sektorze, obejmujące także pomoc administracyjną, której mają udzielać odpowiednie organy właściwe w przypadku współpracy międzynarodowej”.</u></p>

Uzasadnienie

Konsekwencją włączenia sektora mleka i przetworów mlecznych do artykułu 122 akapit 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 byłoby, zgodnie z art. 124 ust. 1 rozporządzenia, ostateczne uregulowanie, które odebrałoby moc istniejącym i działającym systemom regulacyjnym na szczeblu krajowym. Aby nadal było możliwe uznawanie organizacji producentów zgodnie z prawem krajowym oraz z prawem unijnym, regulacje dotyczące sektora mleka i przetworów mlecznych nie powinny być ujęte – jak zaplanowano – w art. 122 akapicie 1 lit. a) rozporządzenia, ale na przykład w nowym akapicie 5 dodanym w artykule 122. W ten sposób należy uwzględnić różnice między poszczególnymi krajami oraz zasadę pomocniczości.

Dla ponadnarodowych organizacji producentów i ich zrzeszeń potrzebne są w stosownych przypadkach jednolite uregulowania na szczeblu UE. Dlatego upoważnia się Komisję do przyjmowania jednolitych przepisów wykonawczych w tym zakresie.

Natomiast określenie wszystkich pozostałych warunków uznawania leży w gestii państw członkowskich. W ten sposób znów należy uwzględnić różnice między poszczególnymi krajami oraz zasadę pomocniczości. Za uregulowanie ewentualnych pozostałych warunków uznawania są tym samym odpowiedzialne wyłącznie państwa członkowskie.

Poprawka 3

Artykuł 126a ust. 3

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>w części II tytuł II rozdział II dodaje się sekcję IIa w brzmieniu:</p> <p>(...) Artykuł 126a</p> <p>Negocjacje umowne w sektorze mleka i przetworów mlecznych</p> <p>(...)</p> <p>Do celów niniejszego artykułu odniesienia do organizacji producentów obejmują również zrzeszenia takich organizacji producentów. Aby zapewnić możliwość odpowiedniego monitorowania tych zrzeszeń, Komisja może za pomocą aktów delegowanych przyjąć przepisy dotyczące warunków uznawania takich zrzeszeń.</p>	<p>w części II tytuł II rozdział II dodaje się sekcję IIa w brzmieniu:</p> <p>(...) Artykuł 126a</p> <p>Negocjacje umowne w sektorze mleka i przetworów mlecznych</p> <p>(...)</p> <p>Do celów niniejszego artykułu odniesienia do organizacji producentów obejmują również zrzeszenia takich organizacji producentów. Aby zapewnić możliwość odpowiedniego monitorowania <u>organizacji producentów i ich tych</u> zrzeszeń <u>pod kątem negocjacji umownych, o których mowa w ust. 1 i 2,</u> Komisja może <u>przyjąć przepisy</u> za pomocą aktów delegowanych ~~przyjąć przepisy dotyczące warunków uznawania takich zrzeszeń.~~</p>

Uzasadnienie

Artykuł 126a wniosku zawiera uregulowania dotyczące negocjacji umownych w sektorze mleka i przetworów mlecznych. Upoważnienie Komisji, by mogła za pomocą aktów delegowanych także „przyjąć przepisy dotyczące warunków uznawania takich zrzeszeń” nie odpowiada systematyce art. 126a wniosku i dlatego należy je skreślić.

Stosowne są natomiast uregulowania dotyczące odpowiedniego monitorowania zarówno organizacji producentów, jak i zrzeszeń organizacji producentów pod kątem negocjacji umownych, o których mowa w ust. 1 i 2.

Dlatego należy w art. 126a ust. 3, trzecie zdanie upoważnić Komisję do przyjmowania w tym zakresie aktów prawnych dotyczących organizacji producentów i ich zrzeszeń.

Poprawka 4

Nowy artykuł 126b

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
	<p>Po art. 126a dodaje się art. 126b w brzmieniu:</p> <p><u>„Zrzeszenia organizacji producentów</u></p> <p><u>Zrzeszenie organizacji producentów w sektorze mleka i przetworów mlecznych powstaje z inicjatywy uznanych organizacji producentów i może realizować działania właściwe organizacji producentów. Zrzeszenie takie może zostać uznane przez dane państwo członkowskie, na stosowny wniosek tegoż zrzeszenia, o ile według oceny państwa członkowskiego jest ono w stanie skutecznie wykonywać te działania.</u></p> <p><u>W stosownych przypadkach Komisja przyjmuje przepisy wykonawcze dotyczące międzynarodowych zrzeszeń organizacji producentów w tym sektorze, obejmujące także pomoc administracyjną, której mają udzielać odpowiednie organy właściwe w przypadku współpracy międzynarodowej.</u></p> <p><u>Państwa członkowskie określają wszystkie pozostałe warunki uznawania.”</u></p>

Uzasadnienie

Przepisy dotyczące uznawania zrzeszeń organizacji producentów to istotne aspekty, dlatego nie powinny być przyjmowane w drodze aktów delegowanych – jak przewidziano to we wniosku, w art. 126a ust. 3, trzecie zdanie – ale zawarte w samym rozporządzeniu.

Dla ponadnarodowych zrzeszeń organizacji producentów zrzeszeń potrzebne są w stosownych przypadkach jednolite uregulowania na szczeblu UE. Dlatego upowaznia się Komisję do przyjmowania jednolitych przepisów wykonawczych w tym zakresie.

Określenie wszystkich pozostałych warunków uznawania leży w gestii państw członkowskich. W ten sposób znów należy uwzględnić różnice między poszczególnymi krajami oraz zasadę pomocniczości. Za uregulowanie ewentualnych pozostałych warunków uznawania są tym samym odpowiedzialne wyłącznie państwa członkowskie.

Poprawka 5*Artykuł 204*

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>w art. 204 dodaje się ustęp w brzmieniu:</p> <p>„6. W odniesieniu do sektora mleka i przetworów mlecznych art. 122 akapit pierwszy ppkt (iia) oraz art. 123 ust. 4, art. 126a, 177a, 185e i 185f mają zastosowanie do dnia 30 czerwca 2020 r.”.</p>	<p>w art. 204 dodaje się ustęp w brzmieniu:</p> <p>„6. W odniesieniu do sektora mleka i przetworów mlecznych art. 122 akapit <u>piąty pierwszy ppkt (iia)</u> oraz art. 123 ust. 4, art. 126a, <u>126b</u>, 177a, 185e i 185f mają zastosowanie do dnia 30 czerwca 2020 r.”.</p>

Uzasadnienie

Zob. uzasadnienie poprawek 2 i 4.

Poprawka 6*Artykuł 185f ust. 2 lit. c*

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
(iii) czas obowiązywania umowy, który może być czasem nieograniczonym z klauzulami o wygaśnięciu umowy.	(iii) czas obowiązywania umowy, który może być czasem <u>ograniczonym lub nieograniczonym</u> z klauzulami o wygaśnięciu umowy <u>i o jej renegowacji</u> .

Uzasadnienie

Podstawowe elementy umów powinny umożliwiać maksymalną elastyczność i w równym stopniu służyć producentom, jak i zakładom przetwórczym.

Bruksela, 12 maja 2011 r.

Przewodnicząca
Komitetu Regionów
Mercedes BRESSO